

העם היהודי ניצח במישפט בניו-יורק.

זה היה ניצחון מוסרי כבר!

אז אולי תשלם אתה את שכר-הטירחה?

קוּיָא יוּי

הייתי רוצה לשתף אותך בכמה בעיות חמורות, שאנחנו מתלבטים בהן. השבוע דיבר ברדיו עמוס שוקן, בעל הצהרון חדשות, ואמר כי ההערה לאה בשיעור 20% במחירי העיתונים, על פי עיסקת-החבילה מס' 2, אינה מאפשרת את קיום העיתונות. כי העיתונים אינם סובלים רק מהתייקרות חומרי-הגלם, כשאר המפעלים במשק, אלא גם מירידה הרתי-אסון בכמות המודעות, שעליהן היה קיומם. שוק המודעות נהרס, וכיום שאפות ההכנסות ממקור זה לאפס. שוקן הזהיר כי העיתונים בארץ נאבקים על חייהם, וכי אחרים מהם ייסגרו. בהיעדר עיתונות חופשית, אין קיום לדמוקרטיה הישראלית. באותה שעה פנו המר"לים של העיתונות אל בית-המישפט הגבוה לצדק ברשישה לאסור על הטלוויזיה לקבל מודעות באי-צטלה של תשריירי שרות ותשריירי חסות. העברת חלק גדול של תקציבי הפירסום המעטים

המחיר החדש ★

בהתאם לצווים של עיסקת-החבילה מס' 2, מותר לנו להעלות את מחיר העיתון ב-20%, ועל כן נקבע מחירו של גליון זה לסכום של 960 שקל. זהו מחיר נמוך מאוד, אם לוקחים בחשבון שהוא פחות מחצי מחירו של כרטיס-קולנוע. אני נזכר שכשעה

קיום העתונות הישראלית נחון בסכנה. כמו כל העתונים במדינה, מתלבט "העולם הזה" בבעיות חמורות. העורך מנתח אותן בגילוי-גב

שקיבלתי את העולם הזה לידי, באפריל 1950, היה מחירו כמחיר כרטיס-קולנוע. אילו היינו חופשיים לקבוע את מחיר העיתון לפי הצרכים האובייקטיביים, כדי לאפשר את פעולתו ברמה הנוכחית, היה המחיר צריך להיות השבוע לפחות 1200 שקל.

אני משוכנע שרובם המכריע של קוראי העולם הזה, שגם הם רואים בשבועון זה מוסד חיוני, הממלא תפקיד ייחודי בחברה הישראלית, היו מעדיפים לשלם מחיר גבוה יותר, ובלבד שלא לפגוע בפעילות העיתון. אך במציאות הקיימת, בהיעדר האפשרות להעלות את מחיר העיתון כפי שצריך, נהיה נאלצים לנקוט בימים הקרובים אמצעים לקיצוץ דראסטי בהוצאות העיתון, כדי להתאים אותו להכנסות. קיצוצים אלה יפגעו במידה מסוימת בפעולתו, ואני מקווה שתתייחס אליהם בהבנה. אני מאמין בחוסנו היסודי של המשק הישראלי. כאשר ייגמר הטירוף, שהביא לביזבוז נורא של משאבי המדינה על הרפתקות פוליטיות וצבאיות, תשלומי שוחד לטפילים רתיים וחילוניים, חלוקת-שלל בין עסקני-מיפלות וטיפוח מעמד של פרוטקציונרים ואנשי הודשחור, יעמוד המשק על רגליו כגוף המפרנס את עצמו. עברנו בשבועון זה תקופות קשות. גם מבחינה כלכלית. נעבור גם תקופה זו.

עיתון בלי אבא ★

מזה כמה חודשים סובלים כמעט כל העיתונים בארץ מהפסדים גדולים. המגיעים אצל כמה מהם לסכומי-עתק. אחרים מן העיתונים נהנים מחסותו של אבא גדול — גוף פוליטי או חברה כלכלית — המכסה את ההפסדים ביד נדיבה. אחרים חיים מן השומן, שצברו בעבר. בעיות אלה לא פסחו על העולם הזה. כפי שאתה יכול להיווכח בנקל, שטח המודעות בשבועון זה הצטמצם מאוד. בימים כתיקונם תפסו המודעות המיסחריות 20 עד 30 עמודים ככל גליון. עכשיו הגיעו למינימום של שניים עד ארבעה עמודים. כפי שהודיע שבוע אחד מראשי המפרסמים ברדיו, מתייחסים המפרסמים אל העולם הזה בכבוד רב, ורואים בו מכשיר חשוב לפירסום. בין השאר, מפני שגליון אחד של העולם הזה עובר ידיים רבות. אולם גם אנחנו לא ניצלנו מירידת המודעות. שכל עיתוני ישראל סובלים ממנה. העולם הזה אינו סמוך על שולחנו של שום גוף פוליטי או כלכלי. בזה כוחו ובוה ייחודו. הוא חי תמיד מהכנסותיו, הבאות לו משני מקורות בלבד: קוראי השבועון והמפרסמים בו.

דניאלה שמי